

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.177 van 22 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 16 februari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SCHOUTEN loco advocaat A. BÜCHLER en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 23 oktober 2007 en heeft zich een eerste keer vluchteling verklaard op 24 oktober 2007. Op 18 maart 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 11.442 van 21 mei 2008 werd verzoekers beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen omdat hij niet ter terechtzitting is verschenen.
- 1.2. Verzoeker verklaarde zich een tweede keer vluchteling op 1 juli 2008. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd verzoekers dossier door de Dienst Vreemdelingenzaken op 1 augustus 2008 aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overgemaakt waar verzoeker werd gehoord op 8 september 2008.

- 1.3. Op 30 januari 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 januari 2009 aangetekend verzonden en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Khawlan, provincie Sanaa, en de Yemenitische nationaliteit te bezitten. In oktober 2007 hebt u uw land verlaten naar aanleiding van de moord op (M.), zoon van generaal (A.a.A.), waarvan u samen met twee onbekende personen getuige was op 9 augustus 2007. Er zou een opsporingsbevel op uw naam en op naam van uw vriend (H.), zoon van sheikh (A.a.N.), zijn uitgeschreven. Daarenboven werd uw vader verschillende keren ter ondervraging meegenomen door de autoriteiten.

U hebt op 24 oktober 2007 in België een eerste keer asiel aangevraagd. Op 18 maart 2008 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 21 mei 2008 werd uw beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen.

U keerde niet naar uw land terug en diende op 1 juli 2008 een tweede asielaanvraag in op basis van nieuwe documenten ter staving van de door u beweerde feiten in kader van uw eerste asielaanvraag. Via telefonisch contact met uw kozijn en uw oom heeft u in juni 2008 vernomen dat uw familie intussen problemen heeft gekregen. De gronden en het vee werden in beslag genomen, uw zus mag niet meer naar school gaan, uw familie is in 'quarantaine' geplaatst (ttz. niemand van de dorpelingen mag nog met hen praten) en uw schooldossier zou zijn verdwenen. U meent dat dit met opzet is verdwenen zodat u niet aan uw identiteitsdocumenten, die opgenomen waren in dit dossier, kunt geraken. U stelt zowel de sheikh als de generaal hiervoor verantwoordelijk.

B. Motivering

Na het gehoor op het CGVS dient opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient opgemerkt dat het CGVS in kader van uw eerste asielaanvraag een weigeringsbeslissing nam omdat de door u aangevoerde motieven louter gemeenrechtelijk van aard waren, alsook omdat u de door u aangehaalde problemen niet kon staven en omdat u sowieso niet aannemelijk kon maken dat u, zo het al tot een proces zou komen, omwille van één van de redenen van de Conventie niet op een eerlijke rechtsgang zou kunnen rekenen.

*U baseert zich in kader van uw tweede asielaanvraag op dezelfde motieven als in uw eerste asielaanvraag. Ter staving hiervan legt u nu kopieën van twee juridische documenten neer die u gekregen zou hebben via uw oom(A.a.H.), die deze kopieën op het tribunaal zou hebben gevraagd nadat hij van uw kozijn (A.) had vernomen dat uw eerste asielaanvraag was geweigerd bij gebrek aan documenten (CGVS, pp.2-3, 11). Met betrekking tot deze door u neergelegde documenten dient opgemerkt dat er zich een aantal discrepanties voordoen tussen uw verklaringen en de inhoud van de door u voorgelegde stukken. Zo verklaart u vooreerst dat één van de documenten is opgemaakt door **de rechtbank in hoger beroep** en dat u volgens dit document **ter dood** bent veroordeeld (CGVS, pp.2-3, 6, 8-9). Blijkt uit de vertaling van de door u neergelegde documenten dat deze stukken niet zijn opgemaakt door de rechtbank, maar wel door **het parket**. Bovendien kan uit deze documenten **niet worden opgemaakt dat u effectief ter dood zou zijn veroordeeld**; blijkt enkel dat het parket uw zaak heeft overgedragen aan de rechtbank van eerste aanleg opdat u zou veroordeeld worden. Er is nog **geen sprake** van een effectieve veroordeling door een rechtbank (zie vertaling doc. 1). Voorts hebt u er ook geen idee van welke wetsartikelen in uw zaak werden ingeroepen (CGVS, p.2) wat opmerkelijk is gezien dit de basis is van de tegen u geopende zaak en deze artikels duidelijk vermeld worden in het door u neergelegde document. Men zou toch verwachten dat u zich hieromtrent iet of wat zou hebben geïnformeerd.*

*Vervolgens beweert u dat (H.a.N.), de eigenlijke moordenaar, in het document **als getuige** wordt vermeld (CGVS, pp.2, 8-9). U gevraagd hoe dit mogelijk is meent u te mogen veronderstellen dat de sheikh, zijnde de vader van (H.), contacten heeft met het tribunaal en een akkoord zou hebben bereikt. Gevraagd of dit slechts een vermoeden is van uwentwege of dat u dit kunt bewijzen verwijst u naar het 'document' en stelt dat als de twee getuigen de waarheid zouden hebben verteld, dit document niet zou hebben bestaan (CGVS, p.9). In dit kader dient opgemerkt dat uw verklaringen weerom niet in overeenstemming zijn met de*

inhoud van de documenten (CGVS, p.2). U legt weliswaar twee gerechtelijke documenten neer, doch uit de vertaling van de documenten blijkt niet dat (H.) als getuige wordt vermeld, integendeel, (H.) wordt als **één van de twee daders bestempeld**. Hij zou als uw medeplichtige gefungeerd hebben door (M.) (het slachtoffer) met een stok te slaan en hem zo te provoceren (zie vertaling van doc.2).

Gezien deze documenten de grondslag vormen van uw tweede asielaanvraag kan er van u verwacht worden hieromtrent coherente verklaringen af te leggen. Uit bovenstaande observaties blijkt echter dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van de documenten en kan er bijgevolg geen verder geloof aan deze door u aangebrachte stukken worden gehecht, temeer dit slechts kopieën zijn waarvan de herkomst en de authenticiteit niet kunnen worden nagegaan.

In de marge dient aangestipt dat ook uw bewering dat de vader van (M.) nog steeds uit is op wraak omwille van de moord op zijn zoon en om het even wie zal doden (CGVS, p.8) **de nodige verbazing** wekt daar uit uw verklaringen afgelegd in kader van uw eerste asielaanvraag bleek dat de generaal de autoriteiten heeft ingeschakeld om de moord op zijn zoon te onderzoeken en het daarenboven totaal niet aannemelijk is, zeker gezien de Yemenitische context van bloedwraak waarin zoals algemeen is geweten er 'wraak wordt genomen' door het doden van de effectieve dader of een bloedverwant en niet 'maar om het even wie', dat hij genoeg zou nemen met 'om het even wie' te doden als vergelding.

Wat betreft uw verklaring dat uw familie ondertussen problemen zou hebben bekomen en uw schooldossier zou zijn verdwenen dient opgemerkt dat u dit slechts vernomen hebt via derden en dit **niet kunt staven** aan de hand van enig bewijs (CGVS, p.12).

Gezien bovenstaande observaties hebt u niet aannemelijk gemaakt een vervolging te vrezen in de zin van de Conventie, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Ten gronde.

- 2.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van haar declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.
De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.
- 2.2. De verklaringen van de asielzoeker kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige

verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien de Raad overtuigd is van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling afgelegde verklaringen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

- 2.3. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker zijn land van herkomst verlaten heeft naar aanleiding van de moord op Mohamed, zoon van generaal A. al A.. Nadat er daags tevoren een hevige discussie had plaatsgevonden tussen een vriend van verzoeker, Hemir, en Mohamed, schoot Hemir Mohamed neer in het bijzijn van verzoeker. Omdat er machtige families betrokken waren bij het incident, werd verzoeker aangeraden het land te verlaten. Verzoeker ontvluchtte Jemen en reisde per boot naar België. Verzoekers eerste asielaanvraag werd door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geweigerd omdat de aangevoerde motieven louter gemeenrechtelijk van aard waren, hij de aangehaalde problemen niet kon staven en hij niet kon aannemelijk maken dat, zo het tot een proces zou komen, hij, omwille van één van de redenen van het Verdrag van Genève, niet op een eerlijke procesgang zou kunnen rekenen. Verzoekers beroep tegen deze beslissing werd bij arrest nr. 11.442 van 21 mei 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen, vermits verzoeker niet ter terechtzitting verscheen en evenmin vertegenwoordigd was. Thans probeert verzoeker zijn vervolging alsnog te bewijzen, enerzijds door het voorleggen van twee juridische documenten en anderzijds door te wijzen op de problemen die zijn familie in Jemen ondervindt door de problemen van verzoeker, met name dat hun gronden en vee in beslag werden genomen, verzoekers zus niet meer naar school mag gaan, zijn familie in 'quarantaine' is geplaatst en verzoekers schooldossier verdwenen is.
- 2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker de feiten en de vluchtmotieven die hij aanhaalt niet aannemelijk maakt. Het is immers niet aannemelijk dat verzoekers vriend Hemir, zoon van een sheikh, omwille van een banale ruzie tussen de chauffeur van Hemirs vader en Mohammed, die Hemirs vader zou hebben beledigd, deze laatste in koelen bloede zou hebben vermoord toen hij, op weg naar Sana'a samen met verzoeker de auto zag van Mohammed. Daarenboven zou de moord gepleegd zijn in het bijzijn van drie getuigen, namelijk verzoeker en de twee personen in de auto van Mohammed. Verder is het niet geloofwaardig dat verzoekers moeder en oom beslisten dat verzoeker moest onderduiken, dit terwijl zij meteen naar de politie hadden kunnen stappen vermits er nog twee andere getuigen waren van het dramatisch gebeuren. Voorts is het merkwaardig dat verzoeker nog drie maanden ondergedoken bleef bij een vriend van zijn oom en dat op dit moment een arrestatiebevel werd uitgevaardigd in hoofde van verzoeker, terwijl verzoeker pas tijdens zijn tweede asielaanvraag de twee arrestatiebevelen indient. Verzoekers verklaring dat er geen originelen worden afgegeven en zijn oom de stukken ging ophalen bij het parket van Sana'a, is niet aannemelijk omdat blijkens zijn verklaringen de politie verzoeker bij zijn vader thuis ging zoeken, zijn vader meegenomen werd en het dan ook meer dan logisch zou zijn dat op dit moment het arrestatiebevel, gedagtekend 29 augustus 2007, zou worden afgegeven, al dan niet in origineel. Dit alles klemmt des te meer nu na lezing van het gehoorverslag blijkt, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, dat hij niet in het minst kennis heeft van de inhoud van de door hem neergelegde stukken ter ondersteuning van de vervolgingsfeiten. Van verzoeker wordt niet verwacht dat hij een juridisch discours kan geven over de stand van zijn zaak of van het gerechtelijk systeem in Jemen, doch er mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zou laten informeren over de inhoud van de door hem ontvangen stukken die betrekking hebben op zijn leven en zijn toekomst en dat hij op zijn minst op de hoogte is van het feit dat het in casu niet gaat om een vonnis of een procedure in hoger beroep, gelet op de ernst van de zaak voor hem.

- 2.5. Met betrekking tot het document nr. 207/645 van 29 augustus 2007, afkomstig van het parket generaal/parket in beroep van Sana'a, merkt de Raad op dat hierin wordt gesteld dat de twee voornoemde beschuldigten worden overgedragen aan de rechtbank van eerste aanleg van enerzijds "Bilad Alrous" en anderzijds "Beni Bahloul" doch dat dit document geen enkele naam vermeldt. Verder is het onverklaarbaar, voor zover zou worden aangenomen dat het hier om dezelfde beschuldigten gaat, vermeld in het tweede voorgelegde document, dat het parket van Sana'a de beschuldigten van één en dezelfde zaak naar twee verschillende rechtbanken zou verwijzen.

Het tweede document met nr. 207/645 eveneens van 29 augustus 2007 stelt dat verzoeker en Hemir A. al N. beschuldigd worden van moord doch dit document is niet ondertekend noch gestempeld.

Gelet op deze vaststellingen en het feit dat deze documenten slechts in kopie worden voorgelegd zodat de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan, worden deze documenten niet als bewijs van verzoekers asielmotieven in aanmerking genomen. Voor zover verzoeker nog voorhoudt dat de neergelegde stukken een begin van bewijs zijn en de motivering in de bestreden beslissing niet voldoende is, wijst de Raad erop dat, gelet op de inhoud van de stukken, zoals hoger uiteengezet, en het feit dat enkel faxkopieën worden voorgelegd aan deze stukken geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. De Raad benadrukt nog dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen.

- 2.6. De Raad merkt verder op dat verzoeker geen enkel ander begin van bewijs van de moord op Mohammed voorlegt terwijl kan verwacht worden dat indien de zoon van een generaal het slachtoffer zou zijn geworden van een dergelijke brutale moord, hiervan enige berichtgeving zou terug te vinden zijn in de kranten. Verzoeker slaagt er overigens in kranten uit Jemen te bemachtigen, vermits hij ter terechtzitting naar een niet vertaald krantenartikel verwijst ter ondersteuning van zijn relaas doch uiteindelijk toegeeft dat dit artikel geen enkele betrekking heeft op zijn zaak.
- 2.7. Tot slot wijst de Raad erop dat verzoeker zijn verklaringen met betrekking tot zijn vlucht eveneens vaag en ongeloofwaardig zijn. Verzoeker zou immers met zijn oom naar Aden zijn vertrokken, dit terwijl algemeen geweten is dat doorheen Jemen verschillende vaste militaire checkpoints staan waarbij iedereen die langskomt wordt gecontroleerd, en kan hij geen enkele toelichting geven met betrekking tot de boot waarmee hij zou zijn gereisd.
- 2.8. Voor zover verzoeker thans stelt dat ook zijn familie problemen kent omwille van de door hem aangehaalde feiten, beperkt hij zich tot blote beweringen en vermits geen geloof wordt gehecht aan verzoekers relaas met betrekking tot de moord op Mohamed, kan ook geen geloof worden gehecht aan deze bewering.
- 2.9. Gelet op hoger vermelde vaststellingen maakt verzoeker zijn vrees voor vervolging vanwege de Jemenitische autoriteiten en de vader van Mohamed niet aannemelijk. Hij komt derhalve niet in aanmerking voor het vluchtelingenstatuut.
- 2.10. Zo verzoeker fragmenten citeert uit de rapporten '*County report on Human rights on Yemen van de US Departement of State 2007*', '*Derechos-Human Rights*' en '*Human Rights Watch 2009*', wijst de Raad er op dat een verwijzing naar algemene rapporten niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden

aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

- 2.11. Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Mede in acht genomen wat vooraf gaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoont dat hij wordt vervolgd of gevisieerd door zijn autoriteiten en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in een straf die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/3, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat hij dreigt slachtoffer te worden van wraak.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 22 april 2009 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

M.-C. GOETHALS.